

[Indenrigsministeren.]

kommunen ikke derved taber i Skatteindtægt. Hvad angaar statsskattepligtige Indkomster mellem 5 000 og 7 000 Kr., har man ment, at Opholdskommunen nok kunde afgive noget af Beløbet til Beskatning af Erhvervskommunen, og har foreslaaet, at Skatten af Erhvervsindtægten i Opholdskommunen nedsættes med 30 pCt., og at Skatten af Erhvervsindtægten i Erhvervskommunen nedsættes med 70 pCt. For statsskattepligtige Indkomster mellem 7 000 og 9 000 Kr. er Nedsættelsen i Opholdskommunen 40 pCt. og i Erhvervskommunen 60 pCt. For Indkomster mellem 9 000 og 11 000 Kr. deles der lige over med 50 pCt. til hver. For Indkomster over 11 000 Kr. naar man til, at Opholdskommunen afgiver 60 pCt. og Erhvervskommunen kun 40 pCt.

Jeg skal i øvrigt med Hensyn til disse udviklede Regler, som jo altid vil forekomme ved en Erhvervsbeskatning, henvise til de meget omfattende Beregninger, der forelaa som Bemærkninger til Lovforslaget i Fjor. Hertil vil jeg kun føje, at al Sandsynlighed taler for, at Arbejdet for Kommunerne vil blive ringere efter de foreslaaede Regler, og at Antallet af Erhvervs-skatteydere vil blive betydeligt mindre end i Øjeblikket, simpelt hen i Kraft af, at der er sat en Mindsteindtægtsgrænse for Erhvervsskatteydelse.

Med Hensyn til Lovforslagets §§ 20—26 skal jeg gøre opmærksom paa den Ændring, at der paalægges Erhvervsskatteydere en lovhjemlet Pligt til at foretage særskilt Selvangivelse af Erhvervsindtægten. Under Skatteligningen etableres der et Samarbejde mellem Opholdskommunen og Erhvervskommunen, der skal sikre, at Ligningen i begge Kommuner kommer til at hvile paa et rigtigt Grundlag. Et saadant Samarbejde er ikke paabudt i den nugældende Lov, ifølge hvilken Opholdskommunen først efter, at den har tilendebragt sin Ligning, faar Meddelelse om Erhvervsskatteansættelsen.

For at opnaa Ensartethed med Hensyn til Erhvervsskatteafgørelser og for at forenkle det bestaaende System med de 3 Klageinstanser foreslaas der oprettet en for hele Landet fælles Klageinstans, Erhvervsskatteudvalget, til Afhøsning af de mange Erhvervsskatte raad, som nu findes, nemlig et i hver Amtsrads kreds foruden et for København og et for Frederiksberg. Erhvervsskatteudvalget foreslaas sammensat af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand og 6 ligeledes af Indenrigsmini-

steren udnævnte Medlemmer, 2 for Landkommunerne, 2 for Købstæderne, 1 for Københavns Kommune og 1 for Landsoverskatteraadet. Erhvervsskatteudvalget kommer til at træffe Afgørelse af enhver Erhvervsbeskatningen vedrørende Klage; saafremt Klagen har Hensyn til Indtægten Størrelse, skal Erhvervsskatteudvalget dog først forelægge Landsoverskatteraadet Sagen til Afgørelse af den paagældende Statsskatteansættelse. Herved opnaas den Ensartethed i Afgørelserne, som man ofte under den nugældende Ordning maa savne. Medens Fordelingen mellem de interesserede Kommuner af Erhvervsindtægten nu, naar Uenighed foreligger, afgøres af Indenrigsministeren, foreslaas disse Afgørelser i Fremtiden henlagt til Erhvervsskatteudvalget.

Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa ved Omtalen af de nye Erhvervsskatte regler, at disse Regler vist kan siges at være det første virkelige Forsøg, der er gjort herhjemme paa at løse det vanskelige interkommunale Beskatningsproblem. Faktisk har dette Spørgsmaal foreligget for den danske Rigsdag i Slægtled; det rejstes, tror jeg, først af Tscherning, og et Tilløb til en Lovgivning blev gjort i 1903, men alle er vist enige om, at den Lovgivning, der da paabegyndtes, aldrig er naaet til at kunne forsvares fra rationelle Synspunkter. Der gøres her et Forsøg paa at indføre virkelig rationelle Beskatningsregler paa dette Omraade, og jeg vil gerne slutte med at sige, at man utvivlsomt bør bedømme dette Spørgsmaal ikke blot ud fra Hensynet til at tilrettelægge, hvad man skattemæssigt vil kalde en retfærdigere Skattefordeling, men at man ogsaa maa bedømme det ud fra de Problemer, der i Øjeblikket foreligger i Forbindelse med Kravene om Ændringer af de kommunale Grænser. Det er jo kendt af alle, at der faktisk her i Landet som mange andre Steder foreligger en uhyre Spænding mellem de gamle, nedarvede Kommunegrænser og hele den økonomiske Udvikling, der er sket, de økonomiske Erhvervsamfund, der er vokset op, og denne Spænding mellem de nedarvede Kommunegrænser og den faktiske økonomiske Tilstand fører med sig, som vi har erfaret gennem de sidste ca. 20 Aar, store Krav om Ændringer i Kommunegrænserne, saaledes at disse i højere Grad afpasses efter den faktisk tilstedeværende økonomiske og erhvervsmæssige Tilstand. Det er i Kraft heraf, de mange Indlemmelsessager opstaar. Jeg for min Del har altid været af den Anskuelse, at det vilde være meget ønskeligt,